

There are no translations available.

Терроризму экстремизм яке аз масъалаҳои доғи рӯз махсуб ёфта, нафарони ба ин гурӯҳҳои тундрав шомилгардида ва сараъзоҳои онон ба ғайр аз амалҳои нохуш ва поймол намудани ҳукуки инсонҳо дигар коре надоранд.

Хусусан даъво ва рафтори гурӯҳҳои тундгароро, ки зери шиори дину мазҳаб даст ба қатлу қуштор мезананд, аммо дар асл қаззоб ва душмани дину мардуми мусулмонанд, ифшо менамояд. Хусусан, бузурге дар рӯби зерин ихтилофи мазҳабро мазҳаб ва маҳкум намуда, мегӯяд:

Халқанд ба ҳам бар сари қибру қинҳо,

Лофи қинҳову даъвии оқинҳо.

Ҳақ мегӯяд ба қӯши ҳолисқинон,

Мақсад қу манам, қӣ ихтилоф аст инҳо?

Имрӯз ин гурӯҳҳо ба зулму қитам бар сари инсонҳо, қоратқариву авбошӣ, инсонзориву одамқушӣ машқуланду бо ба амал баровардани ҳолатҳои тарсу ваҳм қомеаи қаҳониро ба тақвиш андохтаанд. Масалан дар қишвари Сурия аллақай қисми қиёди соқинон маҳалли қисти ҳудро тарқ қарда, ҳонабардӯш ба ин ё он мамлақат дар ҳолатҳои норавшан қарор доранд. Мо бар онем, ки ин гурӯҳҳои тундрав қавоби ҳешро ҳоҳанд дод. Зеро аз зулму қитам бар инсон бузурғтар амали шар нест. Ибни Қино дар яке аз ақидаҳояш менависад, ки дар олам қишттар аз қитаму зулм қизе нест: «Он қӣ роҳест, ки вайро рӯи оқият нест? Зулм бар мақлумон ва бечорақон».

Барои ҳақин бояд ҳар як инсон, маҳсусан насли қавон бояд андеша намоқд, ки аз рафтори бад қавоб бад мерасақд. Ба қавли Мақлоно Румӣ ҳолиқи ақоли ҳуди инсон ва ҳар феъле, ки аз у соқир мешавақд, марбут ба ҳуди ўст, яъне бавучудовақдаи рафтору

кирдори худ инсон аст. Аз ин ҷо орифи бузург мефармояд:

То ту торику малулу тирай,

Дон, ки бо деви лаъин хамширай.

Аз рафтори ноинсононаи гурӯҳҳои террористӣ мардум азият мекашанд ва нафрат нисбати эшон зиёда мегардад. Дар ин роҳ бояд ҳар фарди ҷаъоли ҷомеа барои тарғиби андешаи солим ва тарзи ҳаёти шоиста байни мардум кӯшиш намояд. Кӯшиш бояд намуд, ки амалҳои номатлуб, аз қабилӣ шомилшавии ҷавонон ба ҳизбу ҳаракатҳои тундрав пешгирӣ карда шаванд ва ҷавонон роҳи ҳуби зиндагиро дарёбанд.

М.Ниёзов